

مقایسه‌ی بهزیستی روانشناختی و رضایت زناشویی در بین زنان مبتلا به سرطان و زنان عادی

ماندانا شریفی^۱، فرحناز مسچی^۲، سارا پاشنگ^۳

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، البرز، ایران
^۲ استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، البرز، ایران (نویسنده مسئول)
^۳ استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، البرز، ایران

چکیده

مقدمه: علی‌رغم پیشرفت‌های قابل توجه علم پزشکی، سرطان همچنان به عنوان یکی از مهمترین بیماری‌ها، شایع‌ترین و دومین علت مرگ در میان زنان به شمار می‌رود. پژوهش حاضر با هدف مقایسه بهزیستی روانشناختی و رضایت زناشویی در میان زنان سرطانی (تخمدان، رحم و گردن) با زنان عادی انجام شد. روش کار: پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های توصیفی و علی-مقایسه‌ای، و جامعه آماری شامل کلیه زنان مراجعه‌کننده به بخش انکولوژی بیمارستان امام خمینی تهران بود. حجم نمونه ۶۰ نفر، که شامل ۳۰ زن مبتلا به سرطان (رحم، گردن و تخمدان) مراجعه‌کننده به مرکز درمانی بخش انکولوژی، و ۳۰ زن عادی با رعایت هم‌تا کردن آنها، با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه‌های بهزیستی روانشناختی کارول ریف (۱۹۸۹) و مقیاس رضایت زناشویی انریچ بود. برای آزمون فرضیه از تحلیل کوواریانس و تحلیل آنها با استفاده از SPSS نسخه ۲۱ صورت گرفت. یافته‌ها: نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که بین میانگین نمرات بهزیستی روانشناختی و رضایت زناشویی در بین زنان دارای سرطان و زنان عادی تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($p < 0/01$). نتیجه‌گیری: با نظر به یافته‌های پژوهش، زنان دارای سرطان رحم، تخمدان و گردن علاوه بر مشکلات جسمی، دارای مشکلات روانشناختی نیز هستند، و لازم است به مشکلات روانی آنها بیشتر از مشکلات جسمی توجه شود. لذا می‌بایست در کنار درمان‌های جسمی نسبت به سلامت روانی و رضایت زناشویی آنها توجه کافی صورت بگیرد.

واژه‌های کلیدی: بهزیستی روانشناختی، رضایت زناشویی، سرطان